

Ütles: „Isa ole hea,
 Võtta mind s'ü kotta;
 Väiliseks su põllal pea,
 Ära siid mull' jäta!“

Isa siida ärdast tees,
 Kadunud poega nähes;
 Nägu lurb ja silmad wees,
 Ufse lahti tehes,

Ütles sulastele siis:
 „Ehitage teda!“
 Kogu pere kotta wiis,
 Andis neile teada:

„Olgem rõõmsad minuga,
 Et m'ü poeg on tulnud!
 Kadunud, surunud oli ta
 Müid mud elu alg'nud.“ —